

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 31. svibnja 2006.

Zahvala za hodočašće u Poljsku

Draga braćo i sestre!

Danas bih htio zajedno s vama ponovno promisliti o trenucima apostolskog putovanja u Poljsku što sam ga kroz protekle dane poduzeo. Zahvaljujem poljskom episkopatu, posebice nadbiskupima i metropolitima Varšave i Krakova, zbog revnosti i brige kojom su pripravili ovaj posjet. Ponavljam izraze zahvalnosti predsjedniku Republike i ostalim poljskim dužnosnicima, kao i svima onima koji su surađivali kako bi ovaj događaj bio uspješno priveden kraju. Ponajviše elim izreći veliko "hvala" katolicima i čitavom poljskom narodu, za kojega sam osjetio kako se u zagrljaju ispunjenom ljudskom i duhovnom toplinom skuplja oko mene.

Nakon dolaska u varšavsku zračnu luku, katedrala ove vane metropole bila je mjestom moga prvoga susreta sa svećenicima, onog istoga dana kad se obilježavala 50. obljetnica svećeničkog ređenja kardinala Jozefa Glempa, pastira te nadbiskupije. Tako je moje hodočašće započelo u znaku svećeništva, a potom se nastavilo svjedočanstvom ekumenske zauzetosti, koja je došla do izraaja u luteranskoj crkvi Presvetoga Trojstva. Tom sam prigodom ponovio svoju čvrstu nakanu da napor na ponovnom uspostavljanju punog i vidljivog jedinstva među kršćanima drim prioritonom zadaćom svojega sluenja. Potom je odrana svečana euharistija na Trgu Pilsudski, prepunom naroda. To je mjesto zadobilo već simbolično značenje, budući da su se na njemu odrali povijesni događaji poput svetih misa što ih je slavio Ivan Pavao II. i one prilikom pogreba kardinala primasa Stefana Wyszynskoga, kao i osobito posjećenih zadušnica u danima nakon smrti moga prethodnika.

U programu putovanja nisu mogli nedostajati ni posjeti svetištima koja su obilježila život svećenika i biskupa Karola Wojtyła: svetištima Čenstohova, Kalwaria Zebrzydowska i Boanskoga milosrđa. Neću zaboraviti boravak u slavnom marijanskom svetištu na Jasnoj Gori. Ondje, u srcu poljskoga naroda, kao u duhovnoj dvorani posljednje večere, okupili su se oko Petrova nasljednika brojni vjernici, a osobito redovnici, redovnice, bogoslovi, te pripadnici crkvenih pokreta, kako bi zauzeli stav slušanja pred Marijom. Polazeći od predivne marijanske meditacije što ju je Ivan Pavao II. darovao Crkvi u enciklici *Redemptoris Mater*, htio sam ponovno ponuditi vjeru kao temeljni stav duha, koji uključuje čitavu osobu: misli, osjećaje, nakane, odnose, tjelesnost, djelatnost, svagdanji rad. Alosnu sam Gospu potom, posjećujući svetište Kalwaria Zebrzydowska nedaleko od Krakova, molio da podupre vjeru crkvene zajednice u trenucima teškoća i kušnje; sljedeća postaja u Svetištu Boanskoga milosrđa, u Lagiewnikima, omogućila mi je da naglasim kako samo Boansko milosrđe prosvjetljuje otajstvo čovjeka. U oblinjem samostanu ovoga svetišta, razmatrajući sjajne rane uskrsloga Krista, sestra Faustina Kowalska primila je poruku pouzdanja za čovječanstvo, kojoj je Ivan Pavao II. postao odjekom i tumačem.

Htio sam posjetiti i druga simbolična "svetišta." Mislim time na Wadowice, mjesto koje je postalo poznato jer je u njemu rođen i kršten Karol Wojtyła. Taj mi je posjet pružio priliku da zahvalim Gospodinu na daru toga neumornoga sluge evanđelja. Korijeni njegove snane vjere, njegove tako osjećajne i otvorene ljudskosti, njegove ljubavi za ljepotu i istinu, njegova čašćenja Bogorodice, njegove ljubavi prema Crkvi i osobito njegova poziva na svetost, nalaze se u ovom gradiću u kojem je primio početni odgoj i obrazovanje. Još je jedno mjesto drago Ivanu Pavlu II. Wawelska katedrala u Krakovu, simbolično mjesto poljskoga naroda. U njezinoj je kripti Karol Wojtyła proslavio svoju prvu misu.

Još jedno lijepo iskustvo bio je susret s mladima, koji je odrao u Krakovu, u parku Blonie. Ondje sam im simbolički predao "Plamen milosrđa", kako bi u svijetu bili glasnici boanske ljubavi. S njima sam se zadržao u razmatranju evanđeoske usporedbe o kući sagrađenoj na stijeni (usp. *Mt 7,24-27*). I u nedjeljno jutro, o svetkovini Uzašašća, prilikom zaključnog euharistijskog slavlja ovog posjeta, zadržao sam se u razmišljanju o Riječi Bojoj. Bio je to liturgijski susret što ga je oivjelo izvanredno sudjelovanje vjernika, u onom istom parku u kojem se večer prije odrao susret s mladima. Iskoristio sam tu priliku da usred poljskoga naroda obnovim navještaj divne kršćanske istine o čovjeku, stvorenom i otkupljenom u Kristu; onu istinu što ju je Ivan Pavao II. toliko puta snano proglašavao, kako bi potakao sve da budu snani u vjeri, u nadi i u ljubavi. Ostanite čvrsti u vjeri! To je predaja što sam je ostavio sinovima ljubljene Poljske, ohrabrujući ih da ustraju u vjernosti Kristu i Crkvi, kako Europi i svijetu ne bi uzmanjkao doprinos njihovog evanđeoskog svjedočanstva. Svi kršćani moraju osjetiti obvezu da daju to svjedočanstvo, kako se ne bi dogodilo da čovječanstvo trećega tisućljeća ponovno doivi uase slične onima na koje nas potresno podsjeća logor smrti Auschwitz-Birkenau.

Upravo sam se na tom mjestu, alosno poznatom u cijelome svijetu, htio zaustaviti prije svoga povratka u Rim. U logoru Auschwitz-Birkenau, kao i u ostalim sličnim logorima, Hitler je dao

pogubiti više od šest milijuna idova. U Auschwitz-Birkenauu umrlo je i oko 150.000 Poljaka te na desetke tisuća muškaraca i ena drugih narodnosti. Pred uasom Auschwitza nema drugog odgovora doli Kristova kria: to je Ljubav koja je sišla sve do dna, do ponora zla, kako bi u korijenu spasila čovjeka, ondje gdje se njegova sloboda moe pobuniti protiv Boga. Neka današnje čovječanstvo ne zaboravi Auschwitz i ostale "tvornice smrti" u kojima je nacistički reim pokušao uništiti Boga kako bi preuzeo njegovo mjesto! Neka čovječanstvo ne popusti pred napasti rasne mrnje, koja je u izvorištu najgorih oblika antisemitizma! Neka se ljudi vrte priznanju da je Bog Otac svih te da sve u Kristu poziva da skupa izgrade svijet pravde, istine i mira! To elimo moliti Gospodina po zagovoru Marijinu, o kojoj danas, dok zaključujemo mjesec svibanj, razmišljamo kako revno i puna ljubavi posjećuje svoju ostarjelu rodicu Elizabetu.